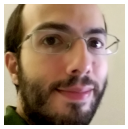
Deessa

Per JoanM el dv., 06/11/2020 - 21:00

Sembla irreverent?

En la manera com preguem es mostra més la imatge divina que hem interioritzat, que ens han transmès.

Tractem de vos, amb una majestat llunyana i reial pròpia del feudalisme, o bé amb la intimitat d'algú que ens té el cor robat?

Per què l'anomenem Déu estimat, i no Deessa estimada? Ell, en lloc d'Ella, si no té sexe?

Per què Senyor, i no Senyora de la vida i de la Creació? Per què Pare, i mai Mare?

Si l'amor és la més gran relació que ens uneix amb Tu, en el racó íntim de pregària diària, avui voldria parlar-te, Deessa i Vida, amb un nom diferent, un nom lliure de les formes amb què se't sol anomenar, d'estereotips ornamentals, de masclismes o d'antropomorfismes, un nom que no serà mai el teu Nom propi, YHWH, però que m'hi apropa amb la suavitat exquisita dels qui més estimo.